

Vári Csaba

(az alkoholista fohásza)

Barátainnak

Uram szétszorít s szétnyom
papír-paginák prése
szét-jegyzett szégyenlisták
fiókolt félelmek felkelése
kiürített éj-napok szerelmek
semmivel teli éveken át
tűröm túhegyen többre nem telik
ügyelték ügyem üres üvegek
– ó sose-soros strázsák –
álltak ártatlan-álnokul
mégis hittem nekik
hogy majd elvállik eldől-
e valamelyik
és most jelentem: meg-dőltem
el kell takarnom arcom magam elől
a szégyen előtolul
mióta így ér minden *holnap*
mióta már naponta többször élek
tekintet kapaszkodóit értő fák
közt fekszem megtörötten
hová egy-egy égdarab beszorul
lágý-kék takarónak
szemfedélnek

mindazonáltal vedd el tőlem
Uram ezt az edényt
– ó még csak egy korty reményt –
kínáljatok kínjaimra
ezen az égi árverésen
át a tű fokán üvegen papíron présen
hát újrahasznosítható lelkem ez a cafska
a testre írva

VÁRI CSABA (1977) költő, Kolozsváron él.

s mint villanyórát érverést
az ajtón nem a nevemet
ablakpáráján nem-leheletemet
nemlehetemet
valaki mégis leolvassa?
hogy hány fokos bennem a szeretet
hány féldecit ér sokszívű életem
amiről már leszámolva illeték adó
le- és lennebszállítási díj áfa
v.i.p.-jegy egy pokoltáncra
ha hátizsáknyira - belefér - szűkítem
és leárazva ma ószerre viszem
ahol még alkudható
értéke ára

- ó még csak egy korty felejtést -
hány féldeci a nap s az mibe kerül mára
valaki talán leméri
mennyi az annyi
hamis-márkás versembe némi
lelket testált lehelet-szavam
és testre lelkelt amit már nem vagy
még ki-kiszóltam
halotthívó-halkan s hiába
több mázsás csönddel kiáltva:
szeressetek
lázban reszketek
ne hagyjatok a magam kezére
hogy bírjam még szusszal szomjjal szűkön szótlán
amennyi még írva vagy hátravan
hát ennyi a bocsánat
megérteni
hogy az életnek nem értelme
hanem értéke van
megszeretni a hátra-levőt
megérni a hátra-levőre
megtartson valami
erőmező hogy őzem őre
meg ne szökkenjen
teljen még némi teljben
vagy égi szeszbe áztatott kenyérre
darabka falatra élet-halálnyi karéjra

mi égi éhet éltet enyhít
s földi éhnyomorra megrendít
hogy a nyugalمام kerestem csikkek után ennyit
fáj a felismerése
feladni feledni a fertőt

– ó még csak egy korty fertőtlenítőt –
nem-elillanót
mint a kékszesz-szín-szemű nők
a múzsa dús tájékú versbe vágó húsa
szerettesse el az igazat
tisza eget szívet szemet
parfüm helyett hitet-hintőt
valami valódit nem volna-valót
adj Uram ha kérnem lehet
ha még szabad
megannyi lelki koszra-
hófehérülni e tavaszban
(nem látni át a havazáson
hogy húsvét jön-e vagy karácsony)
de erre nem elég
könyörülj kegyelmek égi domestosa
égi súrlóporért kiált
minden itten égi drótkefének jók
a gyökerek a kövek a fák
bennük megtört
anyák asszonyok lelke él
mert halálra szánt mind aki remél
a többbit a Szamos vize is lemossa
leviszi ti levem nem isszátok
ingyen ne vegyétek
ingem nem adom rátok

– ó még csak egy korty bizonyosságot –
hogy megbocsáttok
hogy mégis-fájjon a tavalyi térdre
majd kétségbeesés
amikor bordal után bordám rosszul törött
mert kifelétek
anyajegyem a tanú rája
a szívtájon vagy afölött
kicsivel mert szívem is megvan

itt a nájlón
alján vagy mélyén
most éppen nem találom
meglapul mint a segély-kenyér
úgy szégyell engem
de ha kifordul és kiesik
mellőle a flakon és meglátjátok
ne dobjátok el a csikket
ne hagyd Uram hogy békén hagyjon!
így állok ki minden nap a napra
a föld felett maradnom
magamban megcsalatra

- ó még csak egy korty hitet -
ahová pusztá két kezem kitett
eged alá és nem estem ki alóla
se sírva se dalolva
hogya látva lássam
mennyit nyom az égi latban
mit én lator nem olajban illatban
méregben méregettem
mennyi az enyém
kőből sem fogyhat ki addig a remény
ameddig még adhatsz hinnem
ameddig már nem öldököl kínom
hogya muszáj még meginnom
ne vigyél oda hogya valaki megkínál-e
mert patt- és parkhelyzet
nem csak névileg Caragiale
- ó még csak egy korty örömet -
mi feneketlen szívem oltja
mindenben minden megtörött
ülök ki- és meglakolva
és hiányban a jelenlét
a leglátszóbb a legjelenebb
s ha lehetne ha kérhetek
ha tudnál adni valamedit
kölcson még egy életet
kérlék add jelét
- ó még csak
ennyit

...